

Nr 93

Av herr **Andersson** i Essvik, om viss ändring av 4 § 2 mom. andra stycket av förordningen om allmän inkomstskatt.

Enligt förordningen om statlig inkomstskatt, § 4 mom. 2 andra stycket, har gift man, som under året haft inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse och om hans hustru utfört arbete i förvärvskällan till ett värde av minst 300 kronor, att åtnjuta avdrag med 300 kronor i den mån inkomsten i förvärvskällan därtill förslår.

Denna bestämmelse torde främst ha tillkommit för att söka jämställa arbetande jordbrukarhustrur med övriga förvärvsarbetande hustrur. I praktiken har detta väl medfört, att för de flesta jordbrukarhustrur, som deltagit i arbetet, har mannen fått ett avdrag med 300 kronor.

En grupp har däremot ställts utanför. Det är de hustrur som stå som ägare till jordbruksfastigheten och avge deklaration över resultatet. Trots att hon, gemensamt med maken deltagit i jordbruksarbetet på samma sätt som andra jordbrukarhustrur äger hon inte denna avdragsrätt. Avdraget kan endast ske om mannen äger fastigheten och redovisar resultatet. Det synes skäligt att avdragsrätten i sådant fall utsträcker sig även till jordbrukarhustru, som står som fastighetens ägare.

Med stöd av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta om en sådan ändring av § 4 mom. 2 andra stycket av förordningen om statlig inkomstskatt, att hustru, som äger jordbruksfastighet och deltagit i skötseln därav till ett värde av minst 300 kronor, även må åtnjuta avdrag med 300 kronor.

Stockholm den 21 januari 1955

Alf Andersson,
Essvik